

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจารุวัฒนานุกูลที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ และเรียนรู้ด้วยรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของทอร์เรนซ์ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาแจกแจงของ t – test
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
df	แทน	ขั้นความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเรื่อง ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจารุวัฒนานุกูลที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ และเรียนรู้ด้วยรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของทอร์เรนซ์ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์
2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของทอร์เรนซ์
3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการเรียนรู้ระหว่างเรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ กับเรียนรู้ด้วยรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของทอร์เรนซ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์

ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์

คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์	N	\bar{X}	S.D.	Mean Diff.	t-test		
					t	df	sig
ก่อนเรียน	26	12.12	1.34	6.15	22.33	25	.00
หลังเรียน	26	18.27	1.12				

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนเรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ ($\bar{X} = 12.12$) และหลังเรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ ($\bar{X} = 18.27$) โดยค่า Sig. มีค่าเท่ากับ .00 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของทอร์เรนซ์

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของทอร์เรนซ์

คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์	N	\bar{X}	S.D.	Mean Diff.	t-test		
					t	df	sig
ก่อนเรียน	26	11.54	1.17	6.41	24.05	25	.00
หลังเรียน	26	17.96	1.34				

จากตารางที่ 4.2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนเรียนรู้ด้วยรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของทอร์เรนซ์ ($\bar{X} = 11.54$) และหลังเรียนรู้ด้วยรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของทอร์เรนซ์ ($\bar{X} = 17.96$) โดยค่า Sig มีค่าเท่ากับ .00 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของทอร์เรนซ์มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการเรียนรู้ระหว่างเรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ กับเรียนรู้ด้วยรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของทอร์เรนซ์

ตารางที่ 4.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการเรียนรู้ระหว่างเรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ กับเรียนรู้ด้วยรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของทอร์เรนซ์

คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์	n	\bar{X}	S.D	t-test		
				t	df	sig
เรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์	26	18.27	1.12	.90	50	.37
เรียนรู้ด้วยรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของทอร์เรนซ์	26	17.96	1.34			

จากตารางที่ 4.3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่รู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ ($\bar{X} = 18.27$) และคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของทอร์เรนซ์ ($\bar{X} = 17.96$) โดยค่า Sig มีค่าเท่ากับ .37 แสดงว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการเรียนรู้ระหว่างเรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ กับเรียนรู้ด้วยรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของทอร์เรนซ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยทางสถิติที่ระดับ .05